

Instinkt zvířat.

S obdivem často stojí lidé před instinktivním jednáním zvířat. Připisují zvířatům zvláštní smysl, který u člověka buď již zcela vymizel, nebo ho nechal zakrnět.

Lidem je záhadou, když například pozorují, že kůň, pes nebo také nějaké jiné zvíře na obvyklé, třeba i denně konané cestě se náhle na určitém místě vzepře jít dál, a když se potom dozví, že krátce nato se na tomto místě přihodilo neštěstí.

Často již byl takto jednotlivcům nebo více lidem zachráněn život. Je tak mnoho těchto případů, které jsou všeobecně známy, že není třeba na ně obzvláště poukazovat.

Lidstvo nazvalo tyto vlastnosti zvířat instinktem, nevědomým vycítěním. Jakmile jednou mají jméno pro nějakou věc, tak jsou pak většinou již uspokojeni, cosi se při tom domnívají a spokojí se s tím, lhostejno, zda je jejich myšlení o tom správné, či nikoliv. Tak je tomu také zde.

Základem tohoto jednání zvířat je však něco zcela jiného. Zvíře nemá vlastnost ani schopnost toho, co člověk chápe jako instinkt! Ono poslouchá při těchto případech pouze varování, které je mu dáno. Tato varování je zvíře schopné docela dobře **vidět**, zatímco však jen málokterí lidé je mohou pozorovat.

Jak jsem již vysvětlil v jedné dřívější přednášce, přichází duše zvířete ne z duchovna jako člověk, nýbrž z bytostného. Z bytostné části stvoření přicházejí také elementární bytosti:

gnomové, elfové, rusalky atd., kteří své působení mají v oblasti, kterou lidé vesměs nazývají přírodou, tedy ve vodě, vzduchu, zemi a ohni. Právě ti, kteří jsou zaměstnáni vývojem a růstem kamenů, rostlin a mnohého dalšího. Ti všichni jsou však z jiného oddílu bytostného než duše zvířat. Avšak jejich vzájemně příbuzný stejnorodý druh původu přináší větší možnost vzájemného poznávání, takže zvíře musí tyto bytostné tvory bezpodmínečně lépe poznávat, než je toho schopen člověk, jehož původ leží v duchovním.

Elementární bytosti přesně vědí, kde a kdy nastane v přírodě změna, jako sesuv půdy, zřícení skal, zlomení stromu, pokles půdy vlivem podemletí vodou, prolomení hrází, vytrysknutí vody, vypuknutí ohně ze země, bouřlivý příval, zemětřesení a všechno ostatní, co k tomu ještě patří, protože ony samy jsou tím zaměstnány a tyto změny, které jsou lidmi nazývány neštěstím a katastrofami, připravují a přivozují.

Lze-li takový děj bezprostředně očekávat, tak se může stát, že přicházející zvíře nebo člověk je těmito elementárními bytostmi varován. Postaví se mu do cesty a snaží se křikem a prudkými pohyby ho přimět k návratu; zvíře vidí tyto postavy více méně zřetelně, poleká se, naježí srst a energicky se vzpírá pokračovat dál, zcela proti svému obvyklému návyku, takže často i to nejlépe cvičené zvíře výjimečně odepře svému pánovi poslušnost. Z **tohoto** důvodu vzniká v takovýchto případech nápadné chování zvířat. Člověk však tyto elementární bytosti nevidí, a přichází tím často do nebezpečí, ve kterém zahyne nebo se těžce zraní.

Proto by měl člověk více dbát zvířat, aby se jim naučil rozumět. Pak bude zvíře skutečným přítelem člověka; neboť je

---

schopno vyplnit mezery a stát se tím člověku ještě užitečnější než doposud.